

ROBERT MARIĆ

**DRUŠTVO MRTVIH DUŠA
(NEPODNOŠLJIVA LAKOĆA KORUPCIJE)**

**HRVATSKOM NOVINARSKOM DRUŠTVU
PREDSJEDNIKU HND-a
GL.UREDNIKU „NOVINARA“
MEDIJIMA**

Molim Vas da me iščlanite iz Vašeg Društva, jer doista to više ne mogu biti, pošto sebe smatram moralnom i poštenom osobom (ma kako to zvučalo naivno, glupo, nepotrebno...), a Vaše Društvo, ili da budem precizniji, da ne uvrijedim mnogobrojno članstvo, dio Vašeg Društva, koje istim upravlja/manipulira; dakle Društvo koje se pretvorilo (ili je od početka takvo bilo) u usku grupaciju „odabranih“ (što je trend u našoj državi), korumpiranih, bolesno taštih, egocentričnih polupismenih skribomana.

Nema dovoljno mjesta navoditi sve konkretne razloge koji su me potakli na ovaj veseli korak, no, gospodo, dovoljno je samo pogledati Vaše nagrađivanje i puno toga je moralnom čovjeku dovoljno da mu se zgadite, da povrati na sve to. Vrlo dobro znate o čemu i kome govorim, zbrojite se i sve će Vam biti jasno.

Ne čudi me ni neuvrštenje moje zadnje knjige u Vaš list Novinar, a koja Vam je poslana još početkom godine, čim je izašla, a ne čudi me što nisam razmatran za Vašu „cijenjenu“ nagradu ni u kojoj kategoriji; pa me ne čudi ni što je glavni urednik Novinara dobio nagradu za životno djelo; pa me ne čudi ni što je jednu od nagrada dobio čuveni genijalac, a koji piše o također čuvenom genijalcu iz ocjenjivačkog suda (kako li je samo taj dospio u ocjenjivački sud, mogao bih se zapitati, da taj i takvi već ne dopijevaju svagdje dobro poznatim klanovski utabanim stazama) u svojim kolumnama hvalospjeve; pa me opet ne čude ni iscrpni kolor izvještaji s bala novinara i na njima nezaobilazni predsjednik Društva i oko njega društvena krema koja se najbrže kviri; ne čude me ni kafkijanski obrasci s dvoje kandidata za novinara godine koje razasaljete članovima, bez obrazloženja kako su baš ta dva kandidata tu dospjela, tko ih je tu stavio; ne čudi me ni neuvrštenje web stranice Poklade u Vaše online izdanje, a o kojemu, kako piše, odlučuje gospodin diplomirani novinar; ma, ništa me od Vašeg (ne mojeg) Društva ne čudi, ali – gadite mi se, i to je moje ljudsko pravo – da mi se netko ili nešto gadi, barem mi to nitko ne može uzeti, pa ni Vaša polupismena ega.

Bez imalo štovanja, kojega niste vrijedni, već s prezirom.

01.06.2005.